

JAGNIĄTKO (11) *sb n*

a oraz o *jasne* (tak w -o).

sg N jagniątko (3). ◊ *A* jagniątko (1). ◊ *pl N* jagniątka (6). ◊ *A* jagniątka (1).

Sł stp notuje, Cn s. v. jagnię, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „jagnię”; agnellus Cn (11) : (marg) Pożytki z owce (-) Wełna/ nabiał/ iągniątko RejWiz 56; RejPos 124; RejZwierc 108v; Itádá owiec z nienagłą niłzczeią/ kiedy iągniątká nie s pilnością opatrzone bywáią RejPosWstaw [41³]v.

W porównaniach (2): Gory prawie iák owieczki ták fie im rozródowały/ Pagorki iáko iągniątká wefele im okazały [montes exsultaverunt ut arietes, et colles sicut agni ovium Vulg Ps 113/4]. LubPs Z6v; ArtKanc G2v.

W połączeniach szeregowych (4): Załz nie rołkołzny ptałzek domowe kurczątko/ Profiątko/ y iągniątko/ kozyełek/ cielątko. RejWiz 14v; Przechodziłz fie záfię do fadkow fwoich [...] áno rybki łkaczą/ áno iągniątká kozłątká igraią RejZwierc 172v, 109, [193]v.

Szereg: »baranki i jagniątka« (1): PRzynościelz Pánu/ Synowie Boży/ przynóście Pánu báránki y iągniątká. LatHar 346.

LW